

Publicerad 2008-02-20 22:16 av Nattviol

försommarrepris

Oroa Dig Inte

Det regnade hela sommaren
det bruna på din kind
var rost
revan i min blekblå klänning
var jag själv skuld till
för när gräsmattorna mer liknade kärr
råkade jag trampa på en glasbit
skar upp halva hälen

det gjorde ont

men oroa dig inte

det fanns plåster i medicinlådan
och i den hittade jag några
gamla vita tabletter
som jag tog med ett par glas vin

Det var natten jag fnissade
mig igenom, kommer du ihåg?
till slut kissade jag på mig
och du bar mig ner till sjön

den sammetssvarta
augustinatten var schön
vattnet var badkarsvarmt - du klädde av mig
sen tog du av dig allt
och jag minns hur vacker
du var naken
vi gick ner till vattenbrynet
lät det ljumma vattnet
smeka våra kroppar
månen var stor och gul
och nattviolen fyllde luften

sen gick vi upp till klippan
du älskade med mig
jag med dig

oroa dig inte
det blev inga barn
den gången heller
sommaren tog slut
och hösten svepte över oss
hettan svalnade
något dog mellan oss
försvann spårlöst
Såret i min häl hade läkt
du tog alla dina saker med dig -
din svarta blick var det
sista jag såg
innan dörren stängdes
men oroa dig inte
några minnen
har jag kvar att leva på

För det bruna på din kind
det var ju rost -
det regnade ju hela
sommaren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattviol med Poeter.se id #15046 innehar upphovsrätten